

KŽ.br.28/21

U IME CRNE GORE

APELACIONI SUD CRNE GORE, u vijeću sastavljenom od sudija Milenke Žižić, kao predsjednika vijeća, Rama Strikovića i Dragiše Rakočevića, kao članova vijeća, uz učešće samostalnog referenta Daliborke Komšić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog I.Y., zbog produženog krivičnog djela računarska prevara iz čl. 352 st. 3 u vezi st. 1 u vezi čl. 23 i 49 Krivičnog zakonika Crne Gore, rješavajući po žalbi branioca optuženog, advokata Ž.D. iz C., izjavljene na presudu Višeg suda u Podgorici K.br. 54/2020 od 07.12.2020. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 07.04.2021. godine, u prisustvu optuženog, branioca optuženog i tumača za ruski jezik Z. B., a nakon tajnog vijećanja i glasanja, donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog I.Y. i p o t v r đ u j e presuda Višeg suda u Podgorici K.br. 54/2020 od 07.12.2020. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Podgorici K.br. 54/2020 od 07.12.2020. godine optuženi I.Y. je oglašen krivim zbog produženog krivičnog djela računarska prevara iz čl. 352 st. 3 u vezi st. 1 u vezi čl. 23 i 49 Krivičnog zakonika Crne Gore i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 8 (osam) mjeseci, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 16.11.2019.godine od 12,45 časova, pa nadalje dok pritvor bude trajao.

Dužan je optuženi da na ime imovinsko-pravnog zahtjeva oštećenoj "N.b." plati novčani iznos od 136.800,00 eura, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudne naplate.

Istom presudom optuženi je dužan da na ime troškova krivičnog postupka-sudskog paušala, plati sudu iznos od 150,00 eura, te da na ime vještačenja po vještaku digitalne forenzike S.B., plati novčani iznos od 1.573,00

euru i po vještaku iz oblasti ekonomsko-finansijske struke N.N., plati novčani iznos od 264,00 eura, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudne naplate, dok će o ostalim troškovima krivičnog postupka sud odlučiti naknadno posebnim rješenjem, po pribavljanju podataka o njihovoj visini.

Protiv te presude žalbu je izjavio branilac optuženog I.Y., advokat Ž.D., zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, sa predlogom da Apelacioni sud usvoji žalbu branioca optuženog i ukine presudu Višeg suda u Podgorici K.br. 54/2020 od 07.12.2020. godine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno razmatranje i odlučivanje, ili da preinači pobijanu presudu u dijelu odluke o kazni i optuženom utvrdi blažu kaznu.

Vrhovno državno tužilaštvo Crne Gore je u smislu odredbe čl.392 st.5 Zakonika o krivičnom postupku dostavilo akt Ktž.br.31/21 od 16.03.2021.godine, sa predlogom da se odbije žalba branioca optuženog I.Y., advokata Ž.D. i da se potvrdi presuda Višeg suda u Podgorici K.br. 54/2020 od 07.12.2020. godine.

Na sjednici vijeća drugostepenog suda branilac optuženog, advokat Ž. D. je izjavio da ostaje u svemu pri razlozima i predlozima podnesene žalbe, posebno navodeći da se optuženi nalazi u pritvoru godinu i po dana bez kontakta sa porodicom i da je njegova porodica lošeg zdravstvenog stanja, sa kog razloga je mišljenja da su se stekli uslovi da se optuženom ublaži kazna ispod zakonskog minimuma ili pak izrekne minimalna kazna zapriječena zakonom.

Optuženi I.Y. je izjavio da ostaje u svemu pri razlozima i predlogu žalbe svog branioca i riječima na sjednici vijeća.

Po razmatranju prvostepene presude, izjavljene žalbe i svih spisa predmeta, pazeći po službenoj dužnosti na odredbe čl.398 st.1 Zakonika o krivičnom postupku, Apelacioni sud je odlučio kao u izreci ove presude, a sa sljedećih razloga:

U postupku donošenja pobijane presude, kao ni u samoj presudi, nijesu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka na čije postojanje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, niti pak povrede na koje se neodređeno ukazuje žalbom.

Žalbom branioca optuženog se, kada je u pitanju žalbeni osnov bitne povrede odredaba krivičnog postupka, u bitnom navodi da se kod predmetnog krivičnog djela izvršeno u produženom trajanju pojedinačni iznosi ne mogu sabirati, da se radnje saizvršilaštva moraju precizno predstaviti, te da prvostepeni sud nije ocijenio sve provedene dokaze na glavnom pretresu, a što se posebno odnosi na CD snimke i da je nasuprot odbrani optuženog, koja je od pokretanja krivičnog postupka istovjetna, njegovoj odbrani malo vjerovao, a malo ne. Posebno se žalbom navodi da su druga lica, ona koja je naznačio optuženi počinili predmetno krivično djelo, a da je optuženi pomagač istima poslije izvršenog krivičnog djela. Dalje se u žalbi osporava iznos novca koji je bio u bankomatu u P., te da je sud pogrešno obavezao optuženog na isplatu imovinsko - pravnog zahtjeva oštećenoj banci na ukupan iznos, pri činjenici da je nesporno učešće još dva lica u izvršenju krivičnog djela. Posebno se žalbom osporava odluka o kazni koja po odbrani je previsoko odmjerenjena.

Nijesu prihvatljivi navodi žalbe da izreka pobijane presude ne sadrži opis radnje saizvršilaštva i da su iznosi oduzetog novca iz bankomata (tri bankomata u P., T. i B.), sabirani. Ovo iz razloga što je prvostepeni sud pravilno zaključio da radnje optuženog, opisane u izreci pobijane presude sadrže sva obilježja bića krivičnog djela za koje je oglašen krivim i osuđen, jer na takav zaključak upućuju izvedeni dokazi i utvrđene činjenice u postupku. Razloge koje je dao prvostepeni sud u svojoj presudi kako u pogledu postojanja krivičnog djela, tako i u pogledu krivice optuženog za isto, prihvata u svemu i ovaj sud, pa s toga nijesu osnovani žalbeni navodi da su iznosi oduzetog novca sabirani, da njesu opisane radnje saizvršilaštva i da prvostepeni sud nije pravilno cijenio odbranu optuženog. U izreci prvostepene presude opisana su kako objektivna tako i

subjektivno obilježja krivičnog djela, za koje je optuženi oglašen krivim, uz to, navedene su i druge činjenice i okolnosti od koje zavisi pravilna primjena Krivičnog zakonika, posebno u pogledu postojanja produženog krivičnog djela, saizvršilaštva u radnji izvršenja pojedinačnih krivičnih djela koje ulaze u sastav produženog krivičnog djela i koje to radnje optuženi preduzeo.

Bez osnova su navodi žalbe da prvostepeni sud nije pravilno cijenio odbranu optuženog jer istoj, kako se u žalbi navodi malo vjeruje, a malo ne vjeruje, jer sud u jednom dijelu može prihvatiti odbranu, a u drugom dijelu istu ocijeniti neprihvatljivom, navodeći jasne razloge zašto dio odbrane prihvata, a drugi dio ne. U konkretnom slučaju, optuženi nije sporio da je zajedno sa druga dva lica kod izvršenja pojedinačnih radnji predmetnog krivičnog djela bio prisutan, uz tvrdnju da je njegova obaveza bila samo da vozi i da vodi računa da neko ne naiđe, koji dio odbrane optuženog je prvostepeni sud prihvatio ali s pravom ne i drugi, u kojem optuženi spori svoje učešće u radnji intervencije na bankomatima i oduzimanje iz istih novca. Ovo sa razloga, jer je prvostepeni sud provedenim dokazima utvrdio, a posebno DNK analizom biološkog materijala izuzetog prilikom vršenja uviđaja na bankomatu u T. i B., da je upravo optuženi jedan od donora biološkog materijala, sa ekstremno jakom podrškom toj hipotezi, na komadima selotejp trake pronađene na tim bankomatima, a iz kojih dokaza je izveo pravilan zaključak da je optuženi učestvovao sa drugim licima u intervenciji - mehaničkom oštećenju bankomata radi nesmetanog pristupa računarskom sistemu bankomata. Pri prethodno navedenim činjenicama, bez osnova su navodi žalbe da je optuženi u izvršenju predmetnog krivičnog djela, svakoj pojedinačnoj radnji, bio samo jedna vrsta pomagača, a da su druga dva lica koja je imenovao optuženi izvršioci krivičnog djela, jer i samo preduzete radnje optuženog, koje u odbrani opisuje kao njegovu ulogu da vozi druga dva lica i da vodi računa da neko ne naiđe su radnje saizvršilaštva u smislu člana 23 st. 2 Krivičnog zakonika Crne Gore, a pri tome kako je to nesporno utvrdio prvostepeni sud optuženi je preduzimao radnje na intervenciji na bankomatima u B. i T..

Takođe se neosnovano žalbom ukazuje da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio iznos novca u bankomatu u P. i neosnovano samo optuženog obavezao na isplatu imovinsko - pravnog zahtjeva oštećenoj "N.b.", jer je prvostepeni sud iznose novca u bankomatima, te iznose otuđenog novca iz bankomata od strane optuženog i drugih lica, pravilno utvrdio po osnovu nalaza vještaka finansijske struke. Kako je optuženi izvršilac, odnosno sa još dva lica saizvršilac predmetnog krivičnog djela to ga je prvostepeni sud pravilno obavezao na isplatu imovinsko - pravnog zahtjeva oštećenoj "N.b."

Neosnovano se žalbom branioca optuženog i potencira da prvostepeni sud nije cijenio sve dokaze provedene na pretresu, posebno CD snimke, jer iz tih snimaka, a kako je to konstatovano na zapisniku o glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, na intervenciju branioca optuženog, jasno se ne mogu prepoznati lica koja preduzimaju određene radnje na bankomatu, a prvostepeni sud se u presudi izjasnio da je cijenio i ostale dokaze pa je našao da su bez uticaja na drugačije presuđenje, što je i po ocjeni ovog suda dovoljno obrazloženje za dokaze koji su bez uticaja na utvrđeno činjenično stanje i presuđenje, a i iz kojih se ne mogu utvrditi bilo koje činjenice.

Sa prethodno navedenih razloga, po nalaženju ovog suda, prvostepeni sud je nakon svestrane ocjene odbrane optuženog i svih provedenih dokaza, van svake razumne sumnje utvrdio da je optuženi izvršio radnje iz izreke pobijane presude, te da je pri tom postupao sa umišljajem i na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primjenio Krivični zakonik, jer se u radnjama optuženog stiču svi bitni elementi bića krivičnog djela iz čl. 352 st. 3 u vezi st. 1 u vezi čl. 23 i 49 Krivičnog zakonika Crne Gore, za koje je oglašen krivim, sa kog razloga se neosnovano podnijetom žalbom tvrdi da je prvostepeni sud u postupku i u presudi počinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu i u dijelu odluke o kazni, pa je našao da je žalba u tom pravcu neosnovana. Naime, prvostepeni sud je pri odmjeravanju kazne optuženom pravilno utvrdio sve okolnosti u smislu čl. 42 Krivičnog zakonika Crne Gore, koje utiču da kazna bude veća ili manja (olakšavajuće i

otežavajuće okolnosti) i iste pravilno cijenio. I po nalaženju ovog suda, odmjerena kazna zatvora optuženom je srazmerna stepenu njegove krivice i težini počinjenog krivičnog djela i predstavlja onu kaznu koja je nužno potrebna da bi se ostvarila svrha kažnjavanja iz čl. 32 Krivičnog zakonika Crne Gore, a u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4 st. 2 Krivičnog zakonika Crne Gore. Navodi žalbe i isticanje branioca optuženog na sjednici vijeća ovog suda da olakšavajuće okolnosti koje je utvrdio prvostepeni sud kao i loše zdravstveno stanje porodice optuženog i dužina trajanja pritvora, po nalaženju ovog suda, ne daju osnova za ublažavanje izrečene kazne po pobijanoj presudi na način kako to odbrana predlaže.

Sa iznijetih razloga, a na osnovu čl.406 Zakonika o krivičnom postupku, odlučeno je kao u izreci ove presude.

APELACIONI SUD CRNE GORE

Podgorica, 07.04.2021.godine

Zapisničar, PREDSJEDNIK VIJEĆA - SUDIJA,

Daliborka Komšić,s.r. Milenka Žižić,s.r.